

[Steenholdt]

praktiseres af henholdsvis den privatejede rejefabrik i Jakobshavn og KGH?»

(Spm. nr. 887).

Begrundelse.

Den privatejede rejefabrik i Jakobshavn køber rejer fra grønlandske fiskere og betaler 4,15 kr., når rejerne vejer over 2 g, hvorimod KGH for rejer op til 5 g betaler 2,70 kr. og først når rejerne vejer over 5 g betaler 4,15 kr. Som følge heraf er der forståeligt nok flere og flere fiskere, der vil handle deres fangst med den privatejede fabrik fremfor med KGH, hvorefter man kan frygte for, at KGHs underskud på landsbasis vil forøges.

Det ville ikke være ønskværdigt med en løsning, der eventuelt ville ramme indhandlingspriserne for andre fiskearter som torsk o. lign.

Besvarelse (9/5 79):

Ministeren for Grønland (Jørgen Peder Hansen):

Størstedelen af produktionsanlæggene i Grønland ejes af Den kgl. grønlandske Handel, og KGH har ved disse anlæg pligt til så vidt muligt at indhandle alle de råvarer, som den grønlandske befolkning ønsker at sælge.

Indhandlingspriserne, som gælder ved KGHs produktionsanlæg i Grønland, fastsættes efter forhandlinger mellem fisker- og fangerforeningen KNAPP og KGH for ét år ad gangen.

Fra KNAPPs side har man lagt megen vægt på, at KGH giver samme priser for de samme råvarer overalt i Grønland både på bygderne og i byerne, og på, at KGH for at sikre det mindre fiskeri en rimelig indtægt også køber f. eks. små hellefisk og torsk, selv om produktionen af disse ikke er så lønsom.

Ud fra disse hensyn blev der i efteråret 1978 indgået en aftale mellem KNAPP og KGH om indhandlingspriserne i 1979 for samtlige råvarer. Priserne i denne aftale er således ikke det resultat, man ville nå til under en fri markedsdannelse, men prisrelationerne er fastsat ud fra KNAPPs ønsker om ens priser i hele Grønland og om indhandling af mindre givtige fiskearter.

De få private produktionsanlæg i Grønland er ikke bundet af disse samfundsøkonomiske hensyn og har derfor, som det er til-

fældet med Ilulissat Fiskeindustri i Jakobshavn mulighed for at koncentrere sin produktion om de mest profitable produkter, rejer, og kan således overbyde KGH.

Da prisaftalen mellem KNAPP og KGH som nævnt må ses som en helhed, måtte KGH for at forhøje priserne i Jakobshavn sænke prisen på andre råvarer, såfremt man ikke skulle forøge det i forvejen betydelige tilskud til produktionssektoren i Grønland. KNAPP har imidlertid ikke ønsket, at der gennemføres sådanne ændringer i indhandlingspriserne f. eks. på små hellefisk og torsk.

Den øjeblikkelige konsekvens af, at den privatejede fabrik har hævet indhandlingsprisen, er, at KGH mister en del af sit råvaregrundlag, og at KGHs fabrik i Jakobshavn risikerer at miste beskæftigelse og indtægt. Det kan tilføjes, at det må anses for tvivlsomt, om der i området er råvaregrundlag nok til 2 fabrikker i Jakobshavn.

Under disse omstændigheder er det ikke min agt at tage skridt til i den konkrete anledning at ændre den omhandlede prisstruktur, før spørgsmålet har været drøftet med det grønlandske landsstyre.

Til ministeren for skatter og afgifter (27/4 79) af:

Ib Christensen (DR):

»Vil ministeren foretage sig noget for at hindre den konkurrenceforvridning, der sker ved, at tyske sommerhusbureauer, der virker i Danmark, er fritaget for såvel 1 pct. statsafgift af det samlede lejebeløb som for 20¼ pct. merværdiafgift af avancen?«

(Spm. nr. 893).

Begrundelse.

Siden sommerhusudlejning i 1978 kom ind under merværdiafgiftssvarelse, er der sket en yderligere konkurrenceforvridning til skade for dansk erhvervsvirksomhed, idet f. eks. tyske udlejningsbureauer, der virker i Danmark, ikke blot som hidtil er fritaget for statsafgiften på 1 pct. af det samlede udlejningsbeløb, men heller ikke er belastet af merværdiafgiftssvarelse.

På baggrund af at merværdiafgift på sommerhusudlejning blev indført under henvisning til EFs 6. momsdirektiv, forekommer denne uligestilling forbavsende.